

Sekery, nože, zbraně
Takové ve výhni nástroje svítí
Žhavé se železo utne
Až tvary dozrají v cennosti brilantní
Koně běží s lidmi pro dary
Duní podkovy
Po celém kraji pochválené
Kování toho starce
Co tolik srostlý s lesním světem
Přikoval své srdce ke všem kovadlinám ticha
Koně běží s lidmi pro dary
Šumí koruny
Jednoho dne, proč ticho se zmařilo
To přijel někdo, hrdě se nesl vysoko
Tam odtud hleděl na muže, Jasmuze
Oř jeho žebrákem bez podkovy na zadní noze
Za pasem meč, u sedla připevněný štít
Dřevo lipové a královský znak
Představil se jako princ, vážený dědic
Dubového trůnu města Oreby
"Tvá poklona je málo hluboká, takto si vážíš prince,
dědice trůnu?
Můj kůň ztratil podkovu,
Ukovej však čtyři nové!
A chci, aby až tryskem pojedu
Podkovy zpívaly jako žádné jiné."
Zapomenuto takové umění
To ani starý kovář z hvozdu nesvede
Neodhalené kovy odjinud
Ne v rukou lidských tajemství lze držet staletí
Odmítnout rozkazy pánů nedobře
To kat by musel uposlechnout, přijít k oprátce
Sekery, nože, zbraně
Takové ve výhni nástroje svítí
Žhavé se železo utne
Až tvary dozrají v cennosti brilantní
Koně běží s lidmi pro dary
Duní podkovy
Po celém kraji pochválené
Kování toho starce
Co tolik srostlý s lesním světem
Přikoval své srdce ke všem kovadlinám ticha
Koně běží s lidmi pro dary
Šumí koruny
Za tři dny musí splnit Jasmuz rozkaz šlechty
Jinak dobrého nic na světě už nepotká
Princ míří do vesnice ke staré skalle
V tom hostinci ulehne a ruce si bude mnout